

Arrest

nr. 71 928 van 15 december 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 25 oktober 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 september 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 november 2011 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 25 november 2011.

Gelet op de beschikking van 1 december 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 december 2011.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. VAN CUTSEM, die loco advocaat H. VAN VRECKOM verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Verzoekers, die met toepassing van artikel 39/73, §4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) gevraagd hebben om gehoord te worden, betogen dat de beschikking van 10 november 2011, waarbij zij werden opgeroepen met toepassing van artikel 39/73, §§ 2 en 4 van de vreemdelingenwet, berust op een vergissing wanneer beschikt wordt dat het beroep kan worden verworpen omdat verzoekster haar asielaanvraag steunt op deze van haar vader, van wie de asielaanvraag zou zijn afgesloten met arrest nr. X van 19 juli 2010. Zij hebben hun persoonlijke

problemen die aan de grondslag liggen van hun asielaanvraag die ten gronde en volgens de gewone procedure moeten worden onderzocht.

1.2. De Raad stelt vast dat de motivering van voormelde beschikking inderdaad niets te maken heeft met de door verzoekers bestreden beslissingen.

Bijaldien worden partijen er ter terechtzitting van in kennis gesteld dat hun beroep “ten gronde en volgens de gewone procedure” wordt onderzocht.

2.1. Uit de bestreden beslissingen blijkt dat verzoekers de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd, omdat hun aanvraag steunt op dezelfde motieven als deze die werden aangehaald door hun zoon S.R. In het kader van diens asielaanvraag werd besloten tot een weigering omdat hij niet aannemelijk kon maken niet over de bescherming te beschikken van zijn nationale overheid. Aangaande deze bescherming menen verzoekers dat noch Servië, noch Kosovo in staat is hen afdoende te beschermen, wat zij pogen te staven met verwijzingen naar diverse rapporten.

2.2. Met toepassing van artikel 48/5, §1 van de vreemdelingenwet kan vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 uitgaan van of veroorzaakt worden door niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat noch de Staat, noch partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, inclusief internationale organisaties, geen bescherming kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.

Artikel 48/5, §2 van de vreemdelingenwet bepaalt dat bescherming in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 in het algemeen wordt geboden wanneer de actoren, omschreven in het eerste lid, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

Uit de objectieve en actuele informatie van de commissaris-generaal blijkt dat de nationale en internationale instellingen in Kosovo de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5, §2 van de vreemdelingenwet hebben getroffen. Verzoekers brengen geen concrete informatie aan die vermog de informatie van het Commissariaat-generaal, die constant geactualiseerd wordt en afgetoetst met actoren op het terrein, te weerleggen. De rapporten waaruit verzoekers citeren zijn ofwel gedateerd ten opzichte van de informatie van de commissaris-generaal, ofwel irrelevant voor de vraag of Kosovo in de bescherming zoals bedoeld in artikel 48/5 voorziet (met name de rapporten die de socio-economische moeilijkheden illustreren van Roma die terugkeren naar Kosovo).

Er is bijgevolg niet voldaan aan een wezenlijke vereiste om de aanvraag te kunnen laten vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4. Deze vaststelling volstaat om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

Gelet op het voorgaande tonen verzoekers niet aan dat zij redenen hebben om te vrezen te worden vervolgd of dat ze een reëel risico op ernstige schade lopen in geval van terugkeer naar Kosovo.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien december tweeduizend en elf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER